FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT
(fjärde avdelningen i utökad sammansättning)
den 11 september 2001 *

I mål T-270/99,

Polyxeni Tessa och **Andreas Tessas**, Larissa (Grekland), företrädda av advokaten A. Tessas, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av J. Carbery och D. Zachariou, båda i egenskap av ombud,

svarande,

* Rättegångsspråk: grekiska.

med stöd av

Republiken Grekland, företrädd av I. Chalkias och P. Mylonopoulos, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

intervenient,

angående en talan om ogiltigförklaring av rådets beslut av den 15 december 1998 angående Republiken Greklands övertagande av vissa jordbrukskooperativs och andra jordbruksföretags skulder hos Agrotiki Trapeza Ellados (den grekiska jordbruksbanken),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

(fjärde avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden P. Mengozzi samt domarna R. García-Valdecasas, V. Tiili, R.M. Moura Ramos och J.D. Cooke,

justitiesekreterare: H. Jung,

följande

Beslut

Bakgrund och förfarande

1 Andreas Tessas är advokat och dennes maka Polyxeni Tessa innehar ett tillstånd att driva ett privat yrkesutbildningsinstitut som är beläget i kommunen Nikaia (Grekland).

2 De tog år 1994 ett medelfristigt lån hos Agrotiki Trapeza Ellados (den grekiska jordbruksbanken, nedan kallad ATE) för finansieringen av nämnda institut.

3 Yrkesutbildningsinstitutet har inte kunnat drivas på grund av att det saknats vissa administrativa tillstånd. Sökandena har på grund härav inte kunnat uppfylla sina förpliktelser i förhållande till ATE.

4 Den 27 november 1997 antog det grekiska parlamentet lag nr 2538/97. Denna lag, som huvudsakligen rör växtskydds- och veterinärprodukter, innehåller även ett stort antal bestämmelser om jordbruksstöd och om stöd till fisket i Grekland. I dessa bestämmelser föreskrivs särskilt vad som gäller för den grekiska statens reglering och omläggning av de skulder som ett betydande antal jordbrukskooperativ, andra jordbruksföretag och näringsidkare som deltagit i arbeten

angående infrastruktur av jordbruk som finns särskilt angivna i de 26 listor som bilagts lag nr 2538/97 har i förhållande till ATE.

5 Kommissionen informerade genom skrivelse, som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* den 4 december 1998 (EGT C 376, s. 2), den grekiska regeringen om att den fattat beslut om att inleda ett undersökningsförfarande enligt artikel 93.2 första stycket i EG-fördraget (nu artikel 88.2 första stycket EG) angående de stöd som finns angivna i lag nr 2538/97.

6 Republiken Grekland ingav, i enlighet med reglerna i artikel 93.2 tredje stycket i fördraget, genom skrivelse av den 5 oktober 1998 en begäran till rådet om att denna institution, med avvikelse från bestämmelserna i artikel 92 i EG-fördraget (nu artikel 87 EG i ändrad lydelse), skulle fatta beslut om att de stöd som avses i lag nr 2538/97 skulle anses vara förenliga med den gemensamma marknaden.

7 Genom beslut av den 15 december 1998 riktat till Republiken Grekland beviljade rådet denna begäran. Artikel 1 i detta beslut har följande lydelse:

"De stöd som är föreskrivna i artiklarna 14—19 och 21 i den grekiska lagen nr 2538/1997 anses vara förenliga med den gemensamma marknaden upp till ett maximalt belopp av totalt 158 762 000 000 drachmer, varav 10 435 000 000 drachmer avser regleringen av skulder som belastar kooperativ på grund av naturkatastrofer eller oförutsedda händelser i jordbrukssektorn, 115 448 000 000 drachmer avser regleringen av skulder som belastar jordbrukskooperativ och 32 879 000 000 drachmer avser regleringen av skulder som belastar vissa kooperativ och andra näringsidkare som deltagit i arbeten rörande infrastrukturen av jordbruket i syfte att sanera produktionsenheter och reparera

sådana skador, vars fortbestånd skulle kunna utgöra ett växande hinder för tillämpningen av programmet för utveckling och anpassning av jordbruket till nya europeiska och världsomfattande normer."

8 Sökandena begärde, genom skrivelser av den 24 juni och den 13 oktober 1999 ställda till den grekiska jordbruksministern och ATE, att få tillgång till viss information och handlingar angående de stöd som avses i lag nr 2538/97.

9 Sökandena begärde, genom skrivelse som registrerats vid rådets generalsekretariat den 15 juni 1999, att få tillgång till vissa dokument, särskilt till texten i rådets beslut av den 15 december 1998 och till skriftväxlingen mellan rådet och de grekiska myndigheterna.

10 Genom skrivelse av den 12 juli 1999 biföll rådets generalsekretariat denna begäran.

11 Sökandena har, genom ansökan som registrerats vid förstainstansrättens kansli den 3 november 1999, väckt förevarande talan.

12 Rådet har, genom separat handling som inkom till förstainstansrättens kansli den 27 januari 2000, framfört en invändning om rättegångshinder med stöd av artikel 114.1 i rättegångsreglerna för förstainstansrätten. Sökandena har den 10 mars 2000 inkommit med sina yttranden över invändningen.

13 Genom ansökan, som inkom till förstainstansrättens kansli den 20 mars 2000, begärde Republiken Grekland att få intervenera i målet till stöd för svaranden. Genom beslut av den 12 maj 2000 biföll ordföranden för förstainstansrättens fjärde avdelning i utökad sammansättning denna ansökan.

Parternas yrkanden

14 Sökandena har i sin ansökan yrkat att förstainstansrätten skall

— förklara att talan kan tas upp till sakprövning och att den är välgrundad,

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

15 Svaranden har i sin invändning om rättegångshinder yrkat att förstainstansrätten skall

— avvisa talan,

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

16 I sina yttranden över invändningen om rättegångshinder har sökandena yrkat att förstainstansrätten skall

— förklara att talan kan tas upp till sakprövning,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

17 Republiken Grekland har i sin interventionsinlaga yrkat att förstainstansrätten skall avvisa talan.

Upptagande till sakprövning

18 Enligt artikel 114.3 i rättegångsreglerna skall återstoden av ett förfarande avseende en invändning om rättegångshinder vara muntligt, om inte förstainstansrätten beslutar annat. I förevarande mål anser förstainstansrätten att målet kan avgöras på handlingarna, varför det saknas anledning att inleda ett muntligt förfarande.

19 Svaranden har åberopat tre grunder till stöd för sitt yrkande om rättegångshinder. För det första har svaranden gjort gällande att talan i målet inte uppfyller de krav som föreskrivs i artikel 17 tredje stycket i EG-stadgan för domstolen, en bestämmelse som enligt artikel 46 i nämnda stadga även är tillämplig på förfaranden vid förstainstansrätten. För det andra har svaranden gjort gällande att talan väckts för sent, eftersom den inte ingetts inom den i artikel 173 femte

stycket i EG-fördraget (nu artikel 230 femte stycket EG i ändrad lydelse) föreskrivna fristen på två månader. För det tredje har svaranden gjort gällande att sökandena varken är direkt eller personligen berörda av det ifrågasatta beslutet.

20 Först skall den tredje grunden för yrkandet om rättegångshinder utredas.

Parternas argument

21 Enligt svaranden, med stöd av den grekiska regeringen, är sökandena varken direkt eller personligen berörda av det ifrågasatta beslutet. Det har inte framkommit något i målet som tyder på att advokaten Andrea Tessas och dennes maka, innehavare av tillstånd för att driva ett yrkesutbildningsinstitut, skulle ägna sig åt jordbruk eller vara medlemmar i något jordbrukskooperativ. Rådets beslut att anse de stöd som Republiken Grekland beviljat vissa jordbrukskooperativ och andra jordbruksföretag som förenliga med den gemensamma marknaden berör endast sökandena i deras egenskap av grekiska medborgare på samma sätt som det berör alla andra grekiska medborgare.

22 Sökandena skulle för övrigt inte kunna anses vara personligen och direkt berörda av det ifrågasatta beslutet även om de genom att utöva sin ekonomiska verksamhet skulle konkurrera med vissa av de aktörer som påstås ha gynnats av de omtvistade stöden. Enligt den grekiska regeringen framgår det nämligen av fast rättspraxis att det inte är tillräckligt att en rättsakt kan få inflytande på de befintliga konkurrensförhållandena på den ifrågavarande marknaden för att alla näringsidkare som befinner sig i någon sorts konkurrensförhållande till den som rättsakten är riktad till skall anses vara direkt och personligen berörda av den nämnda rättsakten (domstolens dom av den 10 december 1969 i de förenade målen 10/68 och 18/68, Eridania m.fl. mot kommissionen, REG 1969, s. 459, punkt 7).

23 Sökandena har hävdat att det ifrågasatta beslutet är en enskild åtgärd och inte en allmän sådan. De har i detta avseende gjort gällande att mottagarna av de stöd som i det ifrågasatta beslutet förklarats vara förenliga med den gemensamma marknaden, inte är allmänt och abstrakt definierade samt att samtliga mottagare inte är jordbrukare eller jordbrukskooperativ. Tvärtom har de 180 rättsinnehavarna av stöden, vilka finns särskilt angivna i de 26 listor som bilagts lag nr 2538/97, valts ut av den grekiska regeringen helt utifrån politiska kriterier. Dessa rättsinnehavare utövar sin yrkesverksamhet inom mycket skilda områden.

24 Det ifrågasatta beslutet berör sökandena direkt och personligen på grund av dess subjektiva karaktär. I beslutet fastställs nämligen, precis som i lag nr 2538/97, på ett selektivt sätt ett begränsat antal stödmottagare, vilket innebär att det utesluter varje annat företag eller annan näringsidkare inom jordbrukssektorn, såsom sökandena, vilka mot bakgrund av att de lånat hos ATE och på grund av force majeure inte kunnat svara för sina förpliktelser befinner sig i samma situation.

Förstainstansrättens bedömning

25 Det skall erinras om att det ifrågasatta beslutet är riktat till Republiken Grekland och att en fysisk eller juridisk person i enlighet med artikel 173 fjärde stycket i fördraget endast kan väcka talan mot ett beslut som är riktat till en annan person om detta beslut direkt och personligen berör honom.

26 Vad gäller kravet på att vara personligen berörd framgår det av fast rättspraxis att andra personer än de som ett beslut är riktat till kan göra anspråk på att vara personligen berörda, i den mening som avses i artikel 173 fjärde stycket i fördraget, endast om beslutet angår dem på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller på grund av en faktisk situation som särskiljer dem från alla andra personer och därigenom försätter dem i en ställning som motsvarar

den som gäller för den person som beslutet är riktat till (domstolens dom av den 15 juli 1963 i mål 25/62, Plaumann mot kommissionen, REG 1963, s. 199 och s. 223, svensk specialutgåva, volym 1, s. 189, av den 28 januari 1986 i mål 169/84, Cofaz m.fl. mot kommissionen, REG 1986, s. 391, punkt 22, svensk specialutgåva, volym 8, s. 421, och förstainstansrättens dom av den 15 december 1999 i de förenade målen T-132/96 och T-143/96, Freistaat Sachsen m.fl. mot kommissionen, REG 1999, s. II-3663, punkt 83).

27 Det måste konstateras att dessa krav inte är uppfyllda i förevarande mål. Sökandena har till stöd för sin talan vad gäller upptagandet till sakprövning begränsat sig till att göra gällande att de utövar sin verksamhet inom området för yrkesutbildningar i en jordbruksregion och därigenom medverkar till regionens ekonomiska och kulturella utveckling samt att de med anledning av denna verksamhet tagit ett lån hos ATE, ett lån vilket sökandena inte kunnat återbetala. Det är emellertid tydligt att dessa omständigheter i sig inte är tillräckliga för att särskilja sökandena från samtliga ATE:s insolventa gäldenärer som utövar en ekonomisk verksamhet inom jordbrukssektorn i Grekland och som inte finns upptagna på listan över mottagarna av de omtvistade stöden.

28 Härav följer att sökandena inte kan anses vara personligen berörda av rådets beslut att förklara stöden förenliga med den gemensamma marknaden.

29 Talan skall därför avvisas utan att det finns anledning att pröva de övriga invändningarna om rättegångshinder som svaranden gjort.

Rättegångskostnader

30 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

31 Eftersom sökandena har tappat målet, skall de, förutom att bära sin egen rättegångskostnad, i enlighet med vad svaranden har yrkat förpliktas att ersätta svarandens rättegångskostnad.

32 Republiken Grekland, som intervenerat till stöd för svaranden, skall i enlighet med artikel 87.4 i rättegångsreglerna bära sin rättegångskostnad.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

(fjärde avdelningen i utökad sammansättning)

följande beslut:

1) **Talan avvisas.**

2) **Sökandena skall bära sina egna rättegångskostnader och därutöver bära svarandens rättegångskostnad.**

3) **Republiken Grekland skall bära sin egen rättegångskostnad.**

Luxemburg den 11 september 2001.

H. Jung — P. Mengozzi

Justitiesekreterare — Ordförande